

GLASILO
POŽEŠKE BISKUPIJE

Zajedništvo

POŽEGA, OŽUJAK 2017. ■ GODIŠTE XI. ■ BROJ 65 ■ ISSN 1846-4076

**BISKUPOVA
KORIZMENA PORUKA**

DOGAĐAJNICA

Središnje slavlje
bl. Alojzija Stepinca u Požegi

Blagdan Gospe Lurdske
u požeškoj Katedrali

Ekumensko slavlje
u Novoj Gradiški

Dan posvećenog života u Požegi

Susret djelatnika katoličkih
škola Požeške biskupije

Misno slavlje za poginule
branitelje pleterničkoga kraja

Proslavljen Dan života

MOJA VJERA

Dragica Dvoraček

ŽIVOT MLADIH

Biskup primio virovitičke
gimnazijalce u Požegi

Križni put mladih
Požeške biskupije

IZ NAŠEG CARITASA

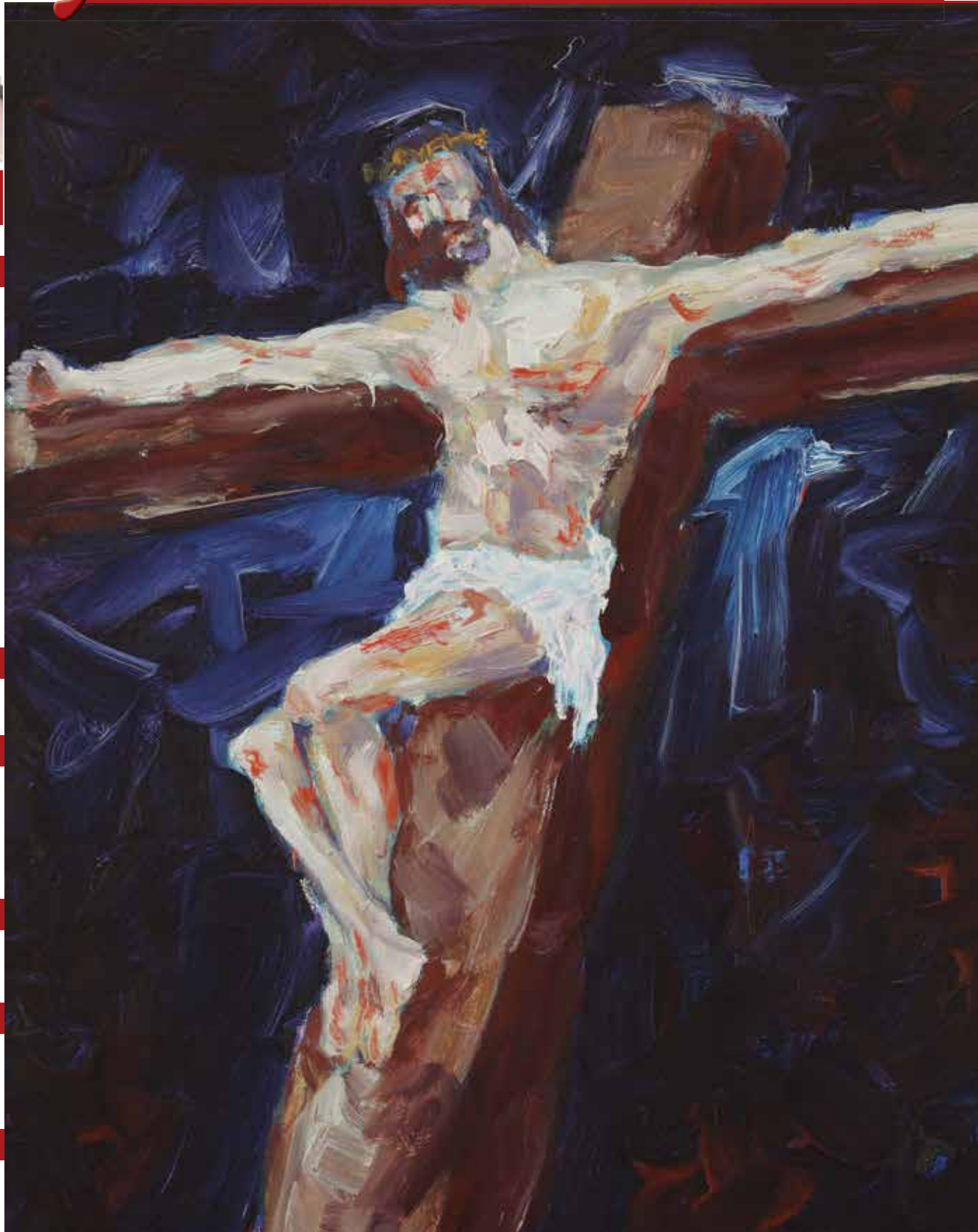
Korizmena akcija
Biskupijskog Caritasa

KULTURA

Predstavljena knjiga
»Dijecezanski muzej u Požegi
i Riznica požeške Katedrale«

DUHOVNI KUTAK

Piše: Josip Krpeljević

*Svima vama na početku korizmenoga vremena o 20. obljetnici
utemeljenja Požeške biskupije i u pripravi za naš Treći euharistijski
kongres upućujem pozdrav mira: Krist danas i uvijek, naša nada!*

Iz Korizmene poruke biskupa Antuna

BLAGDAN GOSPE LURDSKE U KATEDRALI

Marija u službi smisla ljudskog postojanja

Piše i snimio: Ivan Ereiz

Na blagdan Gospe Lurdske 11. veljače, biskup Antun Škvorčević predvodio je euharistijsko slavlje u požeškoj Katedrali u zajedništvu sa svećenicima iz Požeškog dekanata i središnjih biskupijskih ustanova.

Na početku slavlja biskup je podsjetio da ovdje u Katedrali više od stotinu godina stoji kip Gospe Lurdske pred kojim su se Požežani okupljali i svake godine na današnji dan otvarali svoja srca Isusovoj Majci. Izrazio je uvjerenje da su vjernici s istim raspoloženjem došli i na ovo misno slavlje pozivajući ih da se sjedine sa štovateljima Gospe Lurdske diljem svijeta te joj posvjedoče svoju srdačnu odanost i upute iskrene molbe.

Čovječje, gdje si?

Homiliju je započeo pitanjem iz prvog liturjijskog čitanja Čovječje, gdje si?, koje je Bog postavio na prapočetima čovječanstva nakon što su Adam i Eva povjerovali Zlome, izneverili Boga, izgubili svoj identitet i na taj način postali gubitnicima. Rekao je da, dok se Adam pred tim Božjim pitanjem sakrio i pobjegao, novi Adam, Isus Krist, na nj je odgovorio svojim vjernim *Evo me!*, te svojom poslušnošću Ocu do u smrt, omogućio da u stanju naše izgubljenosti i ranjenosti zlom i smrću ostvari svoj božanski naum spasenja. Kad god iz čovjeka progovori njegova ranjenost zlom i smrću, nastavio je biskup, odjekuje Božje pitanje Čovječje, gdje si?. Utvrdio je da je 1858. godine preko male Bernardice, a Marijinim ustima, Bog čovječanstvu postavio upravo to spasonosno pitanje. Mala Bernardica po Marijinu naputku ima odgovor; uzima krunicu u ruke, moli i čini pokoru te se na taj način uključuje u dinamizam Isusove pobjedničke vjernosti Ocu što se od toga lurdskog događaja do danas zbiva u mnogim ljudima koji shvaćaju da jedino u Isusu Kristu mogu postići smisao svog postojanja i biti izbačeni od zla i smrti. Zaključio je da lurdski događaj i danas poziva svakoga od nas da na Božje pitanje Čovječje, gdje si? odgovorimo: "Evo me u Isusu Kristu. U njemu želim živjeti oslobođenost od ranjenosti zlom i smrću, u njemu biti spašen, njega prihvatiti kao svoju istinu i konačnu sudbinu." Pozvao je nazočne da zahvale Bogu na njegovim iznenađujućim strategijama, Bogu koji svoja velika djela uvijek ostvaruje malenim putem po malenim ljudima jer oni veliki i moćni, zaokupljeni svojim poslovima, ne

zamjećuju Božje djelo, a ako ga i zamijete, često ga prezru smatrajući da se njime ne može postići ništa. Utvrdio je da je ta Božja strategija ostvarenja velikih djela po malim i neznatnim ljudima osobito vidljiva u Marijinu životu, ali i u životu svih nazočnih vjernika.

Točna dijagnoza čovjeka

Biskup se osvrnuo i na sadašnji trenutak u Hrvatskoj označen s puno tuge, nevolje, tjeskobe, jada, siromaštva, sukoba i nerazumijevanja te rekao da jedino Isus daje točnu dijagnozu čovjeka koja vrijedi za sva vremena, a koja je zapisana u današnjem evanđeoskom ulomku o čudesnom umnažanju kruha. Pojasnio je da Isus, govoreći o gladnom, očituje žalost zbog tog njegova stanja, ne smjerajući u konačnici na biološku glad čovjeka praznog želudca, nego onu glad koja u dubini čovjekova bića čezne za puninom, smislom, onostranošću, Bogom. Utvrdio je da glad našega praznog srca može nahraniti jedino Isus Krist koji je za sebe više puta rekao *Ja sam kruh života*; da on jedini ima moć pobijediti ono što je u nama ranjeno zlom, prolaznošću i smrću i u dubinu našeg gladnog bića unijeti puninu života. Podsjetio je da Marija na različite načine služi tom Isusovom djelu hranjenja gladnog ljudska srca, da ona neprestano na svoj način prostire euharistijski stol, potiče i okuplja ljude na misu, s njima slavi i raduje se što primanjem euharistijskog kruha postaju dionicima Isusove besmrtnosti. Biskup je spomenuo kako je utješno što i u Požezi postoji veliki broj onih koji su iz vjere shvatili da jedino Isus Krist može nahraniti njihovu duboku glad za smislom i puninom života. Istaknuo je kako je večeras u pripravi za slavlje Trećega biskupijskog euharistijskog kongresa prava prigoda s Marijom razmišljati o važnosti euharistijskog kruha i obnoviti se u svijesti da slaveći i primajući Isusovo žrtvovano tijelo na križu i njegovu ljubav koja je pobijedila smrt, na najdublji način očitujemo i ostvarujemo svoju pripadnost njegovoj Crkvi. Završavajući homiliju pozvao je nazočne da svakodneвно pokorom, obraćenjem i molitvom odgovore na Marijin poziv u Lurdu. Posebno je upozorio na važnost molitve koja je trajna povezanost s Bogom, život u njegovoj prisutnosti, najljepše i najbolje što možemo učiniti za sebe i za druge.

Nakon popričesne molitve sudionici misnoga slavlja s upaljenim svijećama uputili su u procesiji katedralnim trgom s likom Gospe Lurdske koji su nosili vjernici odjeveni u narodne nošnje. Nakon povratka u crkvu, biskup je pred likom Gospe Lurdske u ime nazočnih izmolio molitvu predanja Isusovoj Majci.

BLAGDAN GOSPE LURDSKE U POŽEŠKOJ BOLNICI

Isus Krist je preuzeo naše boli, patnje i smrt

Piše: Ivica Žuljević • Snimio: Ivan Ereiz

Prigodom blagdana Gospe Lurdske i Svjetskog dana bolesnika 11. veljače, biskup Antun Škvorčević predvodio je u kapeli Opće županijske bolnice u Požezi misno slavlje za bolesnike i djelatnike. Pozdravivši na početku misnog slavlja ravnatelja dr. Željka Glavića i suradnike te medicinsko osoblje i nazočne bolesnike, biskup je rekao da na blagdan Gospe Lurdske ujedno slavimo i 25. svjetski dan bolesnika koji je utemeljio sv. Ivan Pavao II. želeći da ovoga dana, dok stojimo pred likom Isusove Majke, vjernički razmišljamo o smislu čovjekove bolesti, patnje i smrti.

Znak naše prolaznosti

Homiliju je biskup započeo čestitkom članicama Hrvatske katoličke udruge medicinskih sestara i tehničara u Požeškoj biskupiji koja danas slavi svoju zaštitnicu i zahvalom ravnatelju Željku Glaviću, njegovim suradnicima i osoblju bolnice za sve ono što nastoje činiti za ljude u posebnim i teškim okolnostima bolesti. Utvrdio je da nam je pred bolešću, tim znakom naše prolaznosti

i određenosti za odlazak s ovoga svijeta, pristup vjere od velike pomoći. Osvrnuvši se na prvo čitanje iz Knjige proroka Izaije o sluzi Jahvinu opisanom kao čovjeku boli, vičnom patnjama, od koga svatko lice otklanja, ali koji je naše boli na se uzeo, biskup je rekao da je ovdje nakon teškog i bolnog iskustva izraelskog naroda u babilonskom sužanjstvu, opisano iščekivanje nekoga tko će po Božjem poslanju biti solidaran s patnicima i nositi njihovu bol, poniženost i odbačenost.

Utvrdio je da kršćani sve te značajke sluge Jahvina otkrivaju u Isusu Kristu, koji raspjet na križu i tjelesno nemoćan, blista najvećom unutarnjom snagom i ljepotom kojoj je ime ljubav. Kad ta moćna Božja ljubav pristupi čovjeku u teškim stanjima njegova života, onda on prestaje biti prepušten bolesti i smrti te postaje pobjednikom života. Naglasio je da je solidarnost s bolesnicima u promišljanjima vjere uvijek bila cijenjena. Primjer joj je Isus u svom pristupu bolesnicima o čemu govori današnji evanđeoski ulomak. On prolazi Galile-

jom i propovijeda evanđelje o kraljevstvu nebeskom te liječi svaku bolest i nemoć u narodu kao znak prodora kraljevstva na zemlju. Pojasnio je da Isus nije liječnik koji čovjeku pristupa s razine medicinske stručnosti i vraća zdravlje bolesnom tijelu, nego je moćan Duhom te ostvaruje ono na što je čovjek u konačnici pozvan; puninu života u kraljevstvu nebeskom. Ako je kraljevstvo nebesko stanje naše konačne dovršenosti, oslobođenosti i punine života, nastavio je biskup, onda ono nije neka daleka stvarnost; upisana je u dnu našeg bića kao čežnja, određenje za drugačiji, puni, vječni život, u naše opiranje bolesti i smrti.

Bolesnicima služi i Crkva

Biskup je podsjetio da čovjek ne umire onda kad tjelesno oboli, nego kad sebičnost i zloća usmrtni njegov duh istaknuvši da od te ranjenosti može izliječiti samo Isus Krist snagom svoga Duha ljubavi. Istaknuo je koliko je uz liječničku službu važno služenje Crkve bolesnicima koja im sakramentalnim putem donosi Isusovu blizinu i njegovu djelatnu ljubav što liječi naš na smrt ranjeni duh. Rekao je da u cjelovitom služenju bolesniku ima izvanredno značenje i ljudska blizina koja svjedoči da nije izgubljen jer i mi, na neki način poput Isusa, uzimamo na sebe njegovu bolest i umiranjemo. Zaželio je nazočnima da blizina Isusa Krista svakom njihovom osobnom životu i njegova moć kojom je liječio bude prisutna u njihovu djelovanju i da ova bolnica bude velika, ne prvenstveno prostorom i tehničkim pomagalicama, nego ljudima; liječnicima, medicinskim sestrama i drugim osobljem ispunjenim dobrotom, plemenitošću i ljubavlju.

Nakon popričesne molitve biskup je u ime svih nazočnih izmolio molitvu pape Franje Gospi Lurdskoj. Na završetku slavlja zahvalio je nazočnima za sudjelovanje na ovom slavlju i zaželio da Isusova Majka prati sve ono što iskrena srca nastoje po Božjem živjeti u svom osobnom životu i u poslanju te na sve zazvao Božji blagoslov.

Biskupija darovala medicinski aparat požeškoj Bolnici

Na blagdan Gospe Lurdske 11. veljače, a ujedno i na Svjetski dan bolesnika, biskup Antun Škvorčević nakon svete mise u Općoj županijskoj bolnici u Požezi predvodio je na odjelu radiologije svečanost blagoslova medicinskog aparata *udarni val* što ga je Požeška biskupija darovala ovoj ustanovi. U prisutnosti ravnatelja dr. Željka Glavića i njegovih suradnika te drugog medicinskog osoblja i bolesnika, biskup je podsjetio da Biskupija povremenim donacijama bolnici nastoji posvjedočiti svoju osjetljivost i solidarnost s bolesnicima te zahvalnost onima koji im služe. Izrazio je radost što na taj način pridonosi poboljšanju medicinskih usluga i u društvu širi svijest o mogućnostima koje se ostvaruju kada mislimo na one koji trebaju našu pomoć.

Potom je dr. Dejan Miščević, voditelj odjela za fizikalnu medicinu, predstavio aparat *udarni val* te njegovu značajnu funkciju u smanjivanju boli i poticanju boljeg zacjeljivanja tkiva. Biskup je zatim zazvao Božji blagoslov na donirani aparat, na one koji će njime rukovati i na one koji će se pomoću njega liječiti. Ravnatelj bolnice dr. Glavić zajedno s voditeljem fizijatrije dr. Miščevićem zahvalio je biskupu na daru koji požešku bolnicu smješta na drugo mjesto u regiji po mogućnostima liječenja ovim aparatom.

DAN POSVEĆENOG ŽIVOTA U POŽEGI

Redovnici i zakonitost svijeće koja izgaranjem daje svjetlo

Piše: Ljiljana Marić • Snimio: D. Mirković

Na blagdan Prikazanja Gospodinova u hramu - Svijećnicu, 2. veljače redovnici i redovnice koji djeluju u Požeškoj biskupiji proslavili su u Požegi Dan posvećenog života.

Euharistija i redovništvo

Program je započeo u Dvorani bl. Alojzija Stepinca gdje je okupljenim redovnicama i redovnicama Ivica Raguž, dekan Teološkog fakulteta u Đakovu, održao izlaganje na temu "Euharistija i redovništvo". U predavanju ih je s jedne strane upozorio na opasnost da podlegnu onome što je nazvao *Šaulov sindrom* - gubitak svijesti o Božjoj prisutnosti, a s druge pak strane, da u svom redovničkom životu obnove stav strahopoštovanja prema svetinjama naše vjere, a osobito prema otajstvu euharistije.

Program je nastavljen molitvom Večernih hvala u crkvi sv. Lovre i tijekom koje je bila i prigoda za svetu ispovijed. Vrhunac proslave Dana posvećenog života odvio se u Katedrali na misnom slavlju koje je pred-

vodio biskup Antun Škvorčević. Redovnice i redovnici s upaljenim svijećama u procesiji su ušli u Katedralu i zaustavili se na njezinu ulazu. Biskup ih je pozdravio i čestitao im Dan posvećenog života pozivajući ih da se sa zapaljenim svijećama u rukama zaustave pred činjenicom da ih je Gospodin Isus snagom svoga Duha pozvao i osposobio da karizmom svojih utemeljitelja budu ugrađeni u živi organizam njegove Crkve.

Na početku homilije biskup je podsjetio nazočne redovnice i redovnike na otajstvo njihova poziva utvrdivši da se oni koji ga vjerno žive ne mogu osjećati drugačije nego dobro, štoviše izvrsno. Rekao im je da se osim s otajstvom vlastitog poziva danas susreću s još jednim otajstvom koje se slavi na blagdan Prikazanja Gospodinova u hramu. Pojasnivši "da je otajstvo dublja razina života od one koju možemo dohvatiti umom ili nekim drugim sredstvima", biskup je utvrdio da "kad god se sabiremo s njime i oko njega na sveta slavlja, postajemo dionici one stvarnosti koju je Bog za nas ostvario".

Otajstvena stvarnost

Što je to otajstvo i kuda nas ono želi dovesti biskup je protumačio polazeći od današnjega evangeoskog ulomka u kojem se opisuju židovski obred prikazanja dječaka Isusa u hramu - spomen na oslobođenje židovskog naroda iz egipatskog ropstva. Podsjetio je da sv. Luka u evanđelju tri puta ponavlja kako je starac Šimun čovjek pun Duha Svetoga i ima moć vidjeti te u Isusu Kristu prepoznaje pomazanika Božjega i Božje spasenje. Utvrdio je da su ljudi kao starac Šimun dragocjeni, izrazivši uvjerenje da takvih ima i danas u Hrvatskoj. Rekao je da su sestre redovnice, braća redovnici i svi drugi nazočni na ovom slavlju upravo takve osobe jer je i njih večeras pokrenuo Duh Isusov da i oni, poput starca Šimuna, u Isusu Kristu prepoznaju trostruku otajstvenu stvarnost; svjetlost za sve narode, slavu Izraelovu i znak osporavan, odnosno kamen spoticanja. Polazeći od Šimunove tvrdnje da je Isus Krist svjetlost naroda, biskup je protumačio da je svjetlost stvarnost u koju je Bog utisnuo otajstvenu moć da bude jača od mraka utvrdivši da je "Isus Krist svjetlost po tome što se na križu sav prikazao, predao za nas i pobijedio smrt". Svaka nas svijeća podsjeća da "svjetla ima onoliko koliko se svijeća troši", zaključio je biskup usporedivši sa svijećom redovnike i redovnice koji po karizmi utemeljitelja svoje redovničke zajednice žive za bližnjega po zakonitosti svijeće; troše se kako bi svjetlo pobijedilo mrak. Naglasio je da se ta usporedba sa svijećom može s pravom primijeniti i na bračne drugove koji su vjerni jedno drugome; u braku se troše i žrtvuju jedno za drugo, žive otajstvo ljubavi Božje gdje se kroz umiranje rađa život. Usporedba se također može primijeniti i na sve one koji očima poput Šimunovih u bližnjima oko sebe vide Isusa Krista i žrtvuju se za njih. Završavajući homiliju pozvao je nazočne redovnice i redovnike da se ispune dubokom stvarnošću Isusova svjetla i da nikad ne pomisle odustati od redovničkog života, već da se obnove u vjernosti Bogu i budu s njime pobjednici. Nakon homilije redovnici i redovnice sa zapaljenim su svijećama u rukama obnovili svoje redovničke zavjete.

Na završetku misnog slavlja biskup je zahvalio Bogu "što nam u Isusu Kristu trajno svjedoči svoju blizinu snagom Duha Svetoga". Zahvalio je i prisutnima na molitvi i žrtvi ugrađenoj u dvadesetogodišnju požešku mjesnu Crkvu. Zahvalio je prof. Ivici Ragužu za njegov doprinos u programu koji je prethodio ovom slavlju. Nakon mise redovnice i redovnici nastavili su zajedništvo u Domu sv. Ivana Pavla II. gdje je za njih bio pripremljen domjenak.

SJEDNICA VIJEĆA HBK ZA KATOLIČKI ODGOJ I OBRAZOVANJE

Pitanje izgradnje identiteta katoličkih škola

Piše i snimio: Ivica Žuljević

U prostorima Hrvatske biskupske konferencije u Zagrebu pod predsjedanjem biskupa Antuna Škvorčevića 26. siječnja održana je sjednica Vijeća HBK za katolički odgoj i obrazovanje. Na sjednici su sudjelovali i predstojnici Biskupijskih ureda za katoličke škole i ravnatelji katoličkih škola. Biskup Škvorčević u pozdravu je istaknuo važnost izgradnje jedinstvenog odgojno-obrazovnog sustava Katoličke Crkve u Hrvatskoj koji obuhvaća katoličke dječje vrtiće, osnovne i srednje škole, Katoličko sveučilište te visoka teološka učilišta. Spomenuo je da je sjednica ovog Vijeća svojevrsni forum svih navedenih ustanova kojem je cilj promicanje njihove povezanosti. Rekao je da tome žele poslužiti i izlaganja prof. Gordana Črpića te prof. Ivice Raguža koja su na dnevnom redu. Posebno je pozdravio Ivanu Petrak, voditeljicu Nacionalnog ureda za katoličke škole i tajnicu ovog Vijeća. Potom je tajnica pročitala zapisnik s prethodne sjednice što je potaknulo kratku raspravu o potrebi izvršenja svih njezinih zaključaka.

Prof. Gordana Črpić s Hrvatskog katoličkog sveučilišta u Zagrebu predstavio je dokument Kongregacije za katolički odgoj "Odgajati za međukulturalni dijalog u katoličkoj školi" koji je preveo Josip Krpeljević, a tiskala Kršćanska sadašnjost kao Dokument 173. Posebnu pozornost posvetio je petom poglavlju koje konkretizira pitanje međukulturalnosti u životu katoličkih škola istaknuvši potrebu izgradnje jakog učeničkog identiteta na temelju kršćanskog vrijednosnog sustava kao polazišta za obogaćujući dijalog s različitim kulturama u našem društvu. Zatim je prof. Ivica Raguž, dekan Katoličkog bogoslovnog fakulteta u Đakovu, progovorio o temeljnim odgojno-obrazovnim sastavnica katoličkih škola i visokih teoloških učilišta kod nas. Spomendan sv. Timoteja i Tita, Pavlovih učenika, bio je povod da svoju misao utemelji na Pavlovoj tvrdnji u Poslanici Titu da nas je milost Božja, spasiteljica svih ljudi, odgojila da se odrekemo bezbožnosti i svjetovnih požuda te razumno, pravедno i pobožno

živimo u sadašnjem svijetu. Protumačio je značenje spomenutog Pavlova poticaja za konkretan život u katoličkim školama s posebnim naglaskom na ravnateljima škola o kojima prvenstveno ovisi veoma važno ozračje u katoličkim školama. Razvila se potom plodna rasprava u kojoj su osvijetljena pojedina konkretna pitanja iz života naših škola i razgovaralo se o načinu na koji valja ugraditi u školski plan i program smjernice iz spomenutog dokumenta Kongregacije za katolički odgoj.

Očitovano se koliko je važno s državnim mjerodavnim dužnoscima definirati određene pojedinosti identiteta katoličkih škola na temelju Ugovora između Svete Stolice i Republike Hrvatske o suradnji na području odgoja i kulture. O nekim pojedinostima u tom pogledu progovorio je biskup Škvorčević upoznavši sudionike sjednice s nastojanjima koje Komisija HBK za odnos s državom poduzima. Tajnica Vijeća Ivana Petrak progovorila je o nastojanjima oko izgradnje identiteta katoličkih škola s posebnim osvrtom na potrebne promjene u školskim statutima. Predstavila je program godišnje trajne formacije djelatnika katoličkih škola te ukazala na važnost pisanog Odgojno-obrazovnog projekta katoličkih škola koji je neka vrsta njihove osobne iskaznice. Biskup Škvorčević upoznao je nazočne s Odbredbama HBK o katoličkim osnovnim i srednjim školama koje su potvrđene ad experimentum još na godinu dana te istakao važnost da komisija za izradu kurikuluma srednjih i osnovnih škola pri Nacionalnom uredu za katoličke škole što prije obavi svoj posao kako bi se plan i program u skladu s Ugovorom sa Svetom Stolicom mogao predstaviti hrvatskim biskupima i nadležnim tijelima Republike Hrvatske.

Skupština biskupa Đakovačko-osječke crkvene pokrajine

U Biskupskom domu u Đakovu 7. veljače održana je XXXIII. skupština biskupa Đakovačko-osječke crkvene pokrajine. Uz nadbiskupa domaćina Đuru Hranića na sjednici su sudjelovali nadbiskup u miru Marin Srakić, požeški biskup Antun Škvorčević, srijemski biskup Đuro Gašparović, kancelar Požeške biskupije Nikola Legac te tajnik Nadbiskupskog ordinarijata u Đakovu Dario Hrga. Nakon molitve Trećega časa pozdravnu riječ uputio je domaćin, nadbiskup Đuro Hranić, čestitajući požeškom biskupu Antunu skorašnji blagdan blaženog Alojzija Stepinca, drugog zaštitnika Požeške biskupije.

Biskupi su raspravljali o potrebi i mogućnosti ujednačavanja različitih službenih formulara na razini Đakovačko-osječke crkvene pokrajine (zapisnik primopredaje župe, godišnje pastoralno izvješće, zapisnici dekanskih te kanonskih vizitacija i drugo). I ovom prigodom osvrnuli su se na određene građanske udruge i njihov odnos prema Crkvi, napose na traženje potpore za ostvarivanje pojedinih njihovih projekata. Biskupi su otvorili razgovor o poruci, zadaćama, prioritetima i naglascima ekumenskih nastojanja na području Slavonije i Srijema kao i u cijeloj Hrvatskoj. Razmotrili su i određena pitanja sadašnjeg društvenog trenutka i oblikovali o njima zajedničke evangeoske stavove.

Hrvatska katolička udruga medicinskih sestara i tehničara u Požeškoj biskupiji proslavila 20. obljetnicu djelovanja

Piše: Ljiljana Marić • Snimio: M. Pavelić

Bez vas, bez vašega sestrinskoga žara i mara u bolnici i izvan nje, naša Biskupija bila bi siromašnija – zahvalio je biskup sestrama za sve ono što su nastojale činiti.

Hrvatska katolička udruga medicinskih sestara i tehničara u Požeškoj biskupiji (HKUMSTuPB) 25. veljače u Požegi obilježila je svoju 20. obljetnicu djelovanja. Obilježavanje je počelo 21. godišnjom skupština Udruge, a nastavljeno je predavanjem vlč. Krunoslava Siroglavića na temu *Euharistija - izvor snage u životnim izazovima*. Slijedilo je svečano euharistijsko slavlje u crkvi sv. Lovre koje je predvodio biskup Antun Škvorčević. Medicinskim sestrama pridružili su se njihovi uzvanici te skupina mladih iz različitih župa Požeške biskupije koja je stigla u Požegu na edukacijski susret *Mladi za mlade*. S biskupom su koncelebrirali generalni vikar Josip Krpeljević, rektor crkve sv. Lovre Karlo Prpić, predstojnik Katehetskog ureda Robert Mokri, bolnički dušobrižnik Dragoslav Kozić te nekoliko mladih svećenika. Biskup je pozdravio svećenike, medicinske sestre i animatore čestitavši predsjednici Miri Ilić i svim sestrama članicama 20. obljetnicu postojanja njihove Udruge. Rekao je da danas želimo zahvaliti Blaženoj Djevici Mariji, zaštitnici Udruge, što prati njezine članice u nastojanjima svjedočenja vjernosti Isusu Kristu u bolničkom i izvanbolničkom poslanju te ju moliti za daljnju potporu.

Zahvala za djelovanje

U homiliji je biskup spomenuo da se dobro sjeća kako su se medicinske sestre, one iste

godine kada je utemeljena Požeška biskupija, složile u Požegi kao i u većini drugih gradova u našoj Biskupiji gdje postoje bolnice te utemeljile svoju Udrugu. Naglasio je da su se svojim djelovanjem u proteklih dvadeset godina ugradile u živi organizam požeške mjesne Crkve. "Bez vas, bez vašega sestrinskoga žara i mara u bolnici i izvan nje, naša Biskupija bila bi siromašnija", rekao je biskup zahvalivši sestrama za sve ono što su nastojale činiti. Rekao je i kako je moguće da su se nakon dvadeset godina ponešto ohladile u svom opredjeljenju te ih pozvao da se ponovno zagriju i nastave djelovati u novom raspoloženju istaknuvši da im u tom može pomoći naviještena Božja riječ. Tumačeći ulomak prvog čitanja iz Knjige Sirahove upozorio je kako sveti pisac, utvrdivši da je Bog stvorio čovjeka, posebno naglašava da mu je stvorio oči, uši i srce. Naglasio je da je Bog čovjeku podario ne samo fizičke oči i uši kojima može vidjeti i čuti svijet i ljude oko sebe, nego da mu je dao oči i uši srca kojima može dublje i potpunije vidjeti i čuti stvarnost.

Razlog zbog kojeg su se medicinske sestre udružile u katoličku udrugu biskup je pronašao u njihovoj želji da sebe i ljude oko sebe, a osobito bolesnike, gledaju i čuju očima srca, to jest očima vjere. »Srce koje vjeruje, čuje Boga i osjeća njegovu blizinu«, utvrdio je biskup naglasivši da bismo bez tog osjetila bili gluhi. Iz te osjetljivosti po svetom piscu proizlaze tri zadatke koje je Bog povjerio čovjeku. Prva se odnosi na čovjeka kojemu je Bog pri stvaranju povjerio biti gospodarom nad stvorenom stvarnošću, ali ne tako da bi ju uništio, nego joj služio poput Isusa Krista. Druga zadaća odnosi se na čovjeka kao biće srca po ko-

jem je cijela stvarnost oduhovljena. Rekao je da su medicinske sestre, svojim opredjeljenjem udruživanja, kao vjernice željele unijeti oduhovljenost u mračne i teške situacije ranjenosti trpljenjem i bolešću na smrt. Treća zadaća za koju je Bog osposobio čovjeka jest da on, dok svojim očima gleda Božju slavu i ljepotu, ušima je čuje i srcem dodiruje; iskazuje hvalu Bogu svome Stvoritelju. Jedan od načina iskazivanja hvale Bogu je pjevanje. Stoga je biskup zahvalio sestrama što u svom djelovanju imaju i pjevački zbor kojim slave Boga naglasivši da se ta slava prije svega i nadasve iskazuje vlastitim životom, svim onim što u životu radimo.

Kraljevstvo nebesko

Tumačeći evanđeoski ulomak koji govori o Isusovu odnosu prema djeci u sredini koja nije dijete poštivala, biskup je utvrdio da su djeca Isusu silno važna jer njima pripada kraljevstvo nebesko.

Zahvalivši sestrama što u svojim ustanovama njeguju osobitu osjetljivost za ljudski život od njegova naravnog začeka pa sve do njegova prirodnog svršetka, biskup je naglasio da je kraljevstvo nebesko stanje u kojem je »čovjek oslobođen od svega onoga što je ranjenost, prolaznost, uvjetovanost i smrtnost te ulazak u puninu zajedništva Božjeg života u kojem može rascvasti u dimenzijama konačnosti na koju ga je pozvao Bog«. Zapravo, kraljevstvo nebesko sam je Isus Krist. Rekao je sestrama da kad god bolesnicima, a osobito umirućima, otvaraju oči za Isusa Krista i omogućuju da kroz svete sakramente postanu dionicima njegove pobjede nad smrću, zapravo pomažu da zakorače u puninu života - kraljevstvo

Hodimo i mi danas s upaljenim svjetiljkama kako ne bismo posrtali u svijetu punom mračnih ideologija. Punimo često svoje svjetiljke uljem na način kako smo to i danas činili, u euharistiji – izvoru svjetla, snage i ljubavi.

nebesko. Isus postavlja dijete kao uzor čovjeka zato što je ono biće silnog povjerenja; dijete bezuvjetno vjeruje svojim roditeljima, rodbini i ljudima općenito.

Na kraju misnoga slavlja biskup je uputio riječ pozdrava medicinskim sestrama s područja drugih biskupija, a napose iz Zadra, koje su došle podijeliti radost sa slavljenicama požeške Udruge. Pozvao je sestre slavljenice da i nadalje tijekom ove godine nastave zahvaljivati Bogu za 20 godina svoga djelovanja, a osobito da to učine na slavlju Trećega biskupijskog euharistijskog kongresa idućega 24. rujna u Požegi.

Vječna profesija

Nakon misnoga slavlja uslijedila je svečana akademija u Dvorani sv. Terezije Avilske. Na početku se nazočnima obratila Mira Ilić, predsjednica HKUMSTuPB podsjetivši kako je to bila prva katolička udruga u Požegi koja je prvih pet godina djelovala u sklopu nacionalnog Društva. Međutim, zbog samostalnijeg odlučivanja i kvalitetnijeg djelovanja, medicinske sestre s područja Požeške biskupije odlučile su se za osnivanje samostalne Udruge s ograncima u Lipiku, Pakracu, Novoj Gradiški, Virovitici i Našicama.

Predsjednica Ilić zatim je ukratko pojasnila zašto je osnovana ovakva Udruga i koja je uopće uloga vjernika laika u civilnom društvu pozivajući se na dokument II. vatikanskog sabora pod naslovom *Lumen gentium*. – Blagopokojni prof. dr. Tomislav Ivančić, pojašnjavajući ovaj dokument kaže: »Laici ne moraju činiti neke posebne

duhovne marševe, nego snagom sakramenta i puninom Duha jednostavno tamo gdje jesu smjestiti svijet u pravi odnos prema Bogu« – istaknula je Mira Ilić.

Dodala je kako je poziv medicinskih sestara iznimno zahtjevan. – Jedna sestra ga je ovako opisala: »Morate voljeti ljude da biste imali iskrenu želju pomagati im. Morate biti spremni na stres jer pogreške nisu dopuštene. Morate biti prilagodljivi da ponekad veliki posao odradite s malo suradnika, a da zbog toga ne trpi bolesnik.« Premda težak i zahtjevan, poziv medicinskih sestara neizmjerljivo je i zahvalan. Ta

je djelatnost od egzistencijalne važnosti za čovječanstvo. Njega bolesnika, kako piše u jednom časopisu, vječna je profesija - rekla je predsjednica Ilić.

Dodala je kako je začetnica modernog sestrinstva Florence Nightingale rekla sestrama: "Upamtite, sestra mora biti ta koja će biti oslonac. Sestra mora imati poštovanje prema svom pozivu jer je Božji dragocjeni dar života često stavljen u njezine ruke."

Nazočne je zatim pozdravila s. Melhiora Biošić, dopredsjednica Hrvatske katoličke udruge medicinskih sestara Zadar s kojom je bila i predsjednica Udruge Eva Zubović. Tanja Lupieri, predsjednica Hrvatske udruge medicinskih sestara i tehničara, pozdravila je sve nazočne te uputila čestitke slavljenicama.

O dva desetljeća rada HKUMSTuPB prikazan je kratki film kojeg je priredio vlč. Marijan Pavelić. Uslijedila je zahvala onima koji su bila snažna potpora radu Udruge od njezina osnutka, a to je, prije svega, Požeška biskupija i biskup Antun Škvorčević, Opća županijska bolnica Požega i njezin ravnatelj prof. dr. Željko Glavić te požeški Samostan sestara milosrdnica. Zahvala je izrečena i prvoj predsjednici Mariji Paveljaku, osnivačkom odboru te prvom voditelju Pjevačkog zbora Ivanki Pečur.

U glazbenom dijelu nastupio je Pjevački zbor medicinskih sestara *Immaculata* pod vodstvom vlč. Marija Večerića. Susret je završio obilaskom Dijecezanskog muzeja i požeške Katedrale. Ta

U POŽEGI ODRŽAN STRUČNI SKUP VJEROUČITELJA

Vjeroučiteljsko je poslanje uvođenje djece u život po vjeri

Piše: Patricija Brdar • Snimio: M. Pavelić

U Dvorani sv. Terezije Avilske u Požezi, 18. veljače održan je stručni skup vjeroučitelja u osnovnim i srednjim školama na području Požeške biskupije. Skup, kojemu je nazočio i biskup Antun Škvorčević, organizirala je Agencija za odgoj i obrazovanje u suradnji s Katehetskim uredom Požeške biskupije. Tema stručnog skupa bila je *Rad s djecom s teškoćama u nastavikatoličkog vjeronauka*. Susret je započeo molitvom koju je pripremila vjeroučiteljica Ksenija Tomašek, a predvodile su je vjeroučiteljice Tihana Petković i Ivana Turuk. U molitvi su se vjeroučitelji spomenuli i preminuloga profesora Tomislava Ivančića. Potom je predstavnik Katehetskog ureda Požeške biskupije Robert Mokri pozdravio biskupa, višu savjetnicu Ankicu Mlinarić i sve nazočne vjeroučitelje.

Stanje zdravlja

Nadovezujući se na molitvu i pozdravljajući nazočne vjeroučitelje, biskup je izrazio radost što među njima ima i onih koji su u vjeroučiteljskoj službi u Požeškoj biskupiji «izdržali» svih dvadeset godina njezinog postojanja podsjetivši «da smo osnutkom Požeške biskupije, između ostaloga na sebe preuzeli i obvezu naviještanja Isusove radne vijesti na različitim razinama i na različite načine, od kojih je jedan i vjeronauk u školi». Utvrdivši da ono štovjeronaukom u školi obznanjujemo nije nešto naše ljudsko nego Božja objava odozgo, biskup je naglasio da «Isus nije neki religijski učitelj, netko tko odozdo nešto pokušava i nastoji, nego

da je on sišao odozgo, s neba, utjelovljenjem postao jedan od nas da bi nam objavio tko je Bog i tko smo mi u njemu». Naviještanje Isusove radosne vijesti, nastavio je biskup, jest *objava* kojoj se vjeruje, a ne *izjava* koja se drugima nameće. Utvrdio je da bi vjeroučiteljsko nastojanje da djecu samo nauče što je više moguće o Bogu bilo kratak cilj jer «Isusova riječ nije učenje, nego navještanje; ona je proglas istine da nas je Isus iz bolesnog stanja poveo u stanje zdravlja i to u imperativima *idite, ozdravi, počuj!*» Stoga je vjeroučitelje pozvao da kao cilj svoga vjeroučiteljskog djelovanja postave uvođenje djece u život po vjeri. Rekao je da ostvarenju toga cilja služe upravo ovakvi susreti te izrazio radost što se vjeroučitelji na njima stručno usavršavaju kako bi potpunije bili uz Krista i druge uvodili u život.

Podsjetio ih je na činjenicu da je prošloga 20. obljetnice naše Biskupije povezana s Trećim biskupijskim euharistijskim kongresom i da je to razlog što smokorizmu koja je pred nama nazvali *kongresna korizma*. Ponovio je kako se slavljem Euharistijskog kongresa želimo podsjetiti «da smo zajedništvo koje okuplja živi uskrsli Isus Krist, pobjednik nad smrću i da to zajedništvo naše mjesne Crkve, koje se neprestano očituje i ostvaruje u presvetoj Euharistiji, želimo očitovati na biskupijskoj euharistijskoj postaji 24. rujna ove godine u Požezi». Pozvao je vjeroučitelje da se aktivno uključe u programe pripreme, da budu od pomoći u izvođenju korizmenih kateheza u župi, a osobito da sudjeluju u

spomenutom događaju u rujnu. Također ih je potaknuo da ne ostanu samo na razini stručnosti jer stručnost sama po sebi ne vodi u dubine Kristove prema kojima moraju težiti. Poželio im je uspješan rad na stručnom skupu te im zahvalio za sve što nastoje činiti u svom vjeroučiteljskom poslanju.

Strpljenje i ljubav

Pozdravnu riječ sudionicima stručnog skupa uputila je i viša savjetnica za vjeronauk Ankica Mlinarić koja je naglasila važnost i potrebu obrađivanja ove teme te ukratko predstavila predavačicu i voditeljicu radionice. Predavanje pod naslovom *Izazovi i mogućnosti rada s učenicima s teškoćama u razvoju* održala je Dejana Varnica, mr. spec. školske i predškolske pedagogije. Svoje izlaganje započela je upitom o učestalosti rada s djecom s teškoćama u razvoju naglasivši potrebu prepoznavanja i razlikovanja specifičnosti takve djece. Spomenula je da učenici s posebnim potrebama imaju pravo na obrazovanje koje će poštivati njihovo dostojanstvo, poticati njihove najbolje sposobnosti, samostalnost i uključivanje u zajednicu, a time i u društvo. Navela je različite oblike oštećenja, teškoće u učenju, poremećaje u ponašanju i intelektualne teškoće koje je potrebno uočiti i dokumentirati kako bi se moglo odgovorno i prikladno postupiti odgojno-obrazovnoj integraciji učenika u zajednicu i društvo. Bilo da se radi o redovnim programima s individualiziranim pristupom ili o prilagođenim programima, svakom je djetetu potrebno pristupiti na individualiziran način i vrednovati njegovo napredovanje u odnosu na njega samoga i na početnu situaciju koja je zatečena. Poželjne osobine nastavnika u takvom procesu su na prvom mjestu strpljenje, a onda fleksibilnost, ljubav, ljubaznost i stručnost.

Nakon predavanja uslijedile su dvije radionice pod nazivom *Metodikarada s učenicima s teškoćama u razvoju u nastavi vjeronauka s posebnim naglaskom na izradu prilagođenog i individualiziranog programa i Metodika rada s učenicima s teškoćama u razvoju u nastavi vjeronauka iz perspektive pedagoga i defektologa*. Radionice su zajedno održale profesorica pedagogije Kristina Gugić i profesorica defektologije Maša Pešec. Tijekom odvijanja radionica one su na temelju vlastitog dugogodišnjeg iskustva rada s djecom s teškoćama u razvoju odgovarale na pitanja vjeroučitelja i nastojale pomoći u iznalaženju početnih rješenja za neke konkretne probleme s kojima se susreću vjeroučitelji u svakodnevnom radu.

MISNO SLAVLJE ZA POGINULE BRANITELJE PLETERNIČKOGA KRAJA

Pamtimo žrtvu koju su branitelji prinijeli za našu slobodu

Piše i snimila: Vesna Milković

U župnoj crkvi u Pleternici, 26. veljače biskup Antun Škvorčević predvodio je euharistijsko slavlje za poginule branitelje pleterničkoga kraja. S njim su koncelebrirali pleternički župnik Antun Čorković i župni vikar Ivica Bošnjak. Pozdravljajući na početku misnoga slavlja sve nazočne, osobito članove obitelji i rodbinu poginulih branitelja, biskup je rekao da je već postala tradicija da se na posljednju nedjelju u veljači okupljamo na misno slavlje kako bismo se prisjetili nekih nedavnih činjenica. To je ponajprije činjenica da, Bogu hvala, imamo svoju državu Hrvatsku za čiju su slobodu mnogi naši ljudi bili spremni položiti svoje živote. Svih se njih danas želimo spomenuti, osobito onih iz pleterničkoga kraja. Pozvao je nazočne da njihovu žrtvu povjere Bogu živome, da ona u njemu nađe smisao.

Bog nas ne zaboravlja

Homiliju je biskup započeo tumačenjem ulomka prvog čitanja u kojem prorok Izaija, unatoč teškom iskustvu razaranja Jeruzalema i odvođenja naroda u babilonsko sužanštvo, tvrdi da Bog nije zaboravio svoj narod jer ga nikad nije prestao ljubiti. Povezujući to s našim iskustvom nedavnoga Domovinskog rata, biskup je utvrdio da Bog nije zaboravio ni nas ni naše poginule branitelje jer je njegova ljubav progovorila u ljubavi naših branitelja za slobodnu domovinu i za naše dostojanstvo. Činjenica da nas Bog nije zaboravio i da nas nikad neće zaboraviti naša je velika utjeha, rekao je biskup, ali i poticaj da ne budemo bića zaborava, nego da pamtimo žrtvu koju su branitelji prinijeli za našu slobodu. Obra-

divši se potom nazočnoj djeci, podsjetio je da današnju nedjelju pučki nazivamo pokladnom ili fašničkom nedjeljom i upitao zašto ljudi vole stavljati maske na lice. Zar mi tražimo neko drugačije lice zato što ne volimo svoje ljudsko? Odgovor na to pitanje biskup je potražio u današnjem evanđeoskom ulomku u kojem Isus govori o ljepoti neba i polja, ptica i cvijeća te kaže da ljepota prirode oko nas nije naša zasluga, već je ona Božje djelo kojemu se treba radovati.

Žrtve standarda

Razlog zašto se mi ljudi počesto ne znamo radovati Božjoj ljepoti oko nas i u nama, biskup je pronašao u činjenici što jedni druge gledamo površnim pogledom i što zaboravljamo istinu da nismo lijepi po izgledu svog tijela, nego po tome što je svakoga od nas stvorio Bog koji za svakog ima plan i koji se brine što ćemo jesti i u što ćemo se obući. Kad ljudi svoj život svedu na pitanje jela i odjela, upozorio je biskup, onda će uvijek težiti da posjeduju što više materijalnih dobara. Naglasio je da tu leži jedan od razloga što trenutno mnogi, osobito mladi, napuštaju Hrvatsku i odlaze u svijet u potrazi za boljim životom u materijalnom smislu. Ako briga za jelo

i odijelo postane najvažnije u našem životu, udaljiti ćemo se od Boga, a onda i od nas samih te ćemo postati žrtve standarda, rekao je biskup, istaknuvši kako Bog želi da materijalno služi nama, a ne mi njemu.

Božja riječ u današnjem evanđeoskom ulomku ne poziva nas da budemo bezbrižni i neodgovorni ljudi, nego nas poziva da u njegovanju odnosa prema stvorenim stvarnostima sačuvamo svoje ljudsko lice i svoje ljudsko dostojanstvo i da nikad od neke stvorene stvarnosti ne stvorimo idola kojemu ćemo služiti, nego da Bog na ljestvici našeg života uvijek bude na prvom i najvažnijem mjestu. Svojim pozivom da ne brinemo za sutra, Isus želi relativizirati naš odnos prema prošlosti i budućnosti jer prošlost je prošla, a budućnost još nije došla te nas potiče da živimo svoju sadašnjost, svoj danas kao trenutak u kojem se ostvaruje smisao našeg postojanja po zajedništvu s Bogom. Pozvao je vjernike da svaki svoj dan učine trenutkom punim Božje blizine i omogućavanja da on bude prvi i najvažniji u našem životu. Završavajući homiliju biskup je pozvao nazočne da sve svoje brige, uključujući i brigu za poginule branitelje, povjere u Božje ruke, u njegov vječni zagrljaj.

Na završetku misnog slavlja biskup je zahvalio nazočnima što su poginule branitelje povjerali Božjem pamćenju koje traje vječno. Zamolio je Boga da u srca njihovih najbližih unese puno svoga svjetla i utjehe. Zaželio je i dobar početak svetoga korizmenog vremena svetačivši na sudjelovanje na katehezama o svetoj misi koje će se održavati svakoga četvrtka tijekom korizme i na sve zazvao Božji blagoslov.

STRUČNI SKUP ZA ODGOJITELJICE U VJERI POŽEŠKE BISKUPIJE

Promicanje kvalitete vjerskog odgoja

Piše i snimila: Patricija Brdar

U prostorijama Odgojno-obrazovnog centra u Požezi 11. veljače održan je stručni skup za odgojiteljice u vjeri, ravnateljice i stručne suradnice predškolskih ustanova na području Požeške biskupije.

Skup je organizirala Agencija za odgoj i obrazovanje u suradnji s Katehetskim uredom Požeške biskupije. Na početku je sve prisutne pozdravio predstojnik Robert Mokri te u duhu blagdana Gospe Lurdske zaželio svima zdravu i plodonosnu suradnju i rad. Nakon molitve, viša savjetnica za vjeronauk pri Agenciji za odgoj i obrazovanje Ankica Mlinarić uputila je nazočnim odgojiteljicama i ravnateljicama pozdravnu riječ i uvela ih u radni dio stručnog skupa.

Važnost SWOT analize

Prvo predavanje pod nazivom "Planiranje i dokumentiranje odgojno-obrazovnog procesa u dječjem vrtiću" održala je Lujza Zamečnik, viša savjetnica za predškolski odgoj. U predavanju je naglasila važnost dokumentiranja u skladu s *Pravilnikom o obrascima i sadržaju pedagoške dokumentacije i evidencije o djeci u dječjem vrtiću te Programom katoličkog vjerskog odgoja djece rane i predškolske dobi*. Spominjući SWOT analizu predavačica je prisutne pozvala da si postave pitanje koji su njihovi poticaji za nove spoznaje i učenje; je li njihovo planiranje odraz potreba skupine i individualnih potreba djeteta ili ga rješavaju "u hod", koliko često primjenjuju novu strategiju/metodu/evaluaciju u radu s djecom koja je potaknuta spoznajama dobivenim stručnim usavršavanjem, što je od onoga što su primi-

jenile imale najviše uspjeha, koja su njihova postignuća u profesionalnom rastu i razvoju te čime su posebno zadovoljne. SWOT analiza daje uvid u profesionalno napredovanje pri čemu važnu ulogu ima upravo dokumentiranje. Ono se može vršiti na različite načine kao što je dokumentiranje odgojno-obrazovne prakse, pisana dokumentacija, individualni portfolio, video-zapisi kao sredstvo samorefleksije i opservacije postignuća djeteta, audio-zapisi i ostalo čime se postiže razvijanje osobnih, stručnih i profesionalnih kompetencija odgojitelja. Četiri su važna stupnja u cijelom procesu, a to su planiranje u kojem se postavlja cilj i zadaju aktivnosti kako doći do cilja, primjena isplaniranoga, praćenje uspješnosti cijeloga procesa te analiza s unutarnjim i vanjskim vrednovanjem aktivnosti. Predavačica je naglasila važnost suradnje sa svim institucijama koje sudjeluju i pomažu u unapređenju odgojno-obrazovnog procesa. Izlaganje je završila kratkom vježbom.

Vrednovanje

Drugo predavanje održala je Jasna Puljić, odgojiteljica savjetnica, na temu "Metode,

postupci i tehnike dokumentiranja i vrednovanja u vjerskom odgoju". Predavačica je započela izlaganje pitanjem odgojiteljicama koliko vremena provedu u dokumentiranju i vrednovanju svoga rada. Kad se uzmu u obzir sva tehnološka dostignuća kojima se današnji čovjek služi, unatoč prvotnom nezadovoljavajućem odgovoru čini se da se taj proces događa i češće nego se u prvi trenutak pomisli. Ipak, kad čovjek postane svjestan da to čini spontano, potrebno je sve prikupljene dojmove pospremiti i usustaviti. Različiti su načini i mogućnosti dokumentiranja i vrednovanja odgojno-obrazovnog procesa; dječje individualne mape s njihovim izričajima, likovnim radovima, fotografijama, čak i poteškoćama, zatim mape zajedničkih aktivnosti skupine, ali i osobna mapa profesionalnog razvoja u koju, kao odgojiteljice u vjeri, svakako trebaju uključiti i duhovnu dimenziju. Također, tu je ono što se može nazvati refleksivni prijatelj kao i refleksivna skupina koja analizira i vrednuje aktivnosti više odgojiteljica međusobno te mala akcijska istraživanja koja se provode u vlastitom okruženju. Kao i ostale programe, program katoličkog vjerskog odgoja treba vrednovati da bi bio kvalitetniji, a po potrebi treba uključiti i vanjske institucije kao što su katehetski uredi, Agencija za odgoj i obrazovanje, Nacionalni katehetski ured i Nacionalni centar za vanjsko vrednovanje obrazovanja.

Nakon predavanja uslijedile su dvije pedagoške radionice. Prvu radionicu "Programiranje u vjerskom odgoju" vodila je Katica Ilić, odgojiteljica i savjetnica, a drugu Jelica Katić, također odgojiteljica savjetnica, na temu "Dokumentiranje i vrednovanje u vjerskom odgoju". Aktivnim sudjelovanjem u svim zadacima i aktivnostima odgojiteljice su iskazale svoje zadovoljstvo stručnim skupom kojim su se mogle podsjetiti i informirati o načinima dokumentiranja vlastitog rada te potaknuti na kvalitetnije provođenje odgojno-obrazovnog procesa u predškolskoj ustanovi u kojoj rade.

OBILJEŽEN DAN ŽIVOTA

Ljubiti jedno drugo u braku svakodnevna je odluka

Piše i snimio: Vjekoslav Marić

U Dvorani sv. Terezije Avilske u Požezi 8. veljače, Obiteljski centar Požeške biskupije "Pro vita et familia" organizirao je prigodni program uz Svjetski dan života pod nazivom *Ljubite jedno drugo* u kojem su sudjelovali učenici Katoličke osnovne škole, Katoličke gimnazije te mladi Župa sv. Leopolda Mandića i sv. Terezije Avilske. Dan života slavi se 5. veljače, a Dan braka 8. veljače te smo ta dva dana nastojali po-

vezati jer jedan o drugome ovise i jedan na drugi utječu. Cilj nam je bio da ovim programom promičemo vrijednosti kršćanskog braka. U ovu aktivnost uključili smo učenike naše dvije katoličke škole te mlade požeških župa kako bi ih na dugoročan način pripremali za vrednote i vrijednosti braka - objasnila je Ana Matković, voditeljica Centra "Za život i obitelj".

U programu je nastupio dječji zbor Ka-

toličke osnovne škole pod vodstvom prof. Ljube Šolić, zatim je prikazan video zapis u kojem su nazočni mogli čuti i vidjeti što učenici Katoličke osnovne škole i Katoličke gimnazije misle o braku. Posebno je zanimljivo bilo poslušati što o braku misle Marika i Krešimir Mihalj koji su u bračnom zajedništvu već pola stoljeća. Oni su ovom prigodom podijelili i nekoliko savjeta za ustrajnost u braku. „Kako brak postaje mrak“ zanimljivim scenskim prikazom predstavili su mladi požeške Župe sv. Leopolda Mandića. A da to zaista i ne bude, potrebna je molitva koju su za obitelj izmolili supružnici Željka i Anto Barbarić, koordinatori požeške lokalne zajednice Hrvatske zajednice bračnih susreta. Ljubiti, odnosno voljeti jedno drugo svakodnevna je odluka - jednostavna, ali zahtjevna. Samo se s Bogom može pobijediti svaka negativnost na tom putu i jače uživati dobro koje se svakodnevno iznova rađa kroz praštanje i kajanje, ispovijed i pričest, Božju riječ i molitvu - poručeno je s obilježavanja Dana života koje se zatim nastavilo u požeškoj Katedrali na molitvi svete krunice te misnom slavlju koje je predvodio Pavle Primorac u sklopu devetnice Gospi Lurdskoj.

Proslava Svetog Valentina u Podgoraču

Župa Podgorač proslavila je svoga drugog nebeskog zaštitnika sv. Valentina. Vjernici župe pripremili su se za proslavu Valentinova trodnevnog pripremom. Prvi dan trodnevnice predvodio je velečasni Oliver Krnjčić, kapelan u Kutjevu, a na misi je pjevao zbor mladih iz Razbojišta. Drugog dana u goste je došao Dražen Zrile zajedno sa svojim župnim zborom iz Bokšića dok je treći dan trodnevnice predvodio Augustin Tašić iz Sopja, a na misi je pjevao zbor iz istoimene župe.

Na sam blagdan sv. Valentina svečano misno slavlje predvodio je vlč. Odilon Gbenoukpo Singbo, kapelan Hrvatskog kato-

ličkog sveučilišta u Zagrebu, svećenik iz afričke države Benin. Mnoštvo vjernika iz okolnih župa pohodilo je tijekom trodnevnice, kao i na sam blagdan, župnu crkvu moleći se sv. Valentinu za nebeski zagovor. U prigodnoj propovijedi vlč. Singbo pozvao je sve prisutne na vjernost i odanost Kristu i njegovoj Crkvi povjeravajući ih sve zagovoru sv. Valentina.

Na kraju svete mise članica Župnog pastoralnog vijeća Katica Babić u ime župe predala je novčani dar vlč. Odilonu u iznosu od 4.000,00 kuna za sirotište sv. Ivana Pavla II. koje velečasni Odilon vodi u svome rodnome mjestu u Beninu.

Korizmene tribine četvrtkom

Požeška biskupija, kao i prijašnjih godina, organizira korizmene tribine četvrtkom kojima nastoji promicati dijalog između vjere i kulture. Tribine četvrtkom nadopunjavaju program koji se ove godine, u pripravi za Treći biskupijski euharistijski kongres, odvija u svim župama Požeške biskupije.

Raspored tribina:

- 2. ožujka 2017. • **dr. IVO LUČIĆ**, Institut za povijest: *Suočavanjem s prošlošću osvjetljavamo put u budućnost*
- 9. ožujka 2017. • **dr. NEVEN ŠIMAC**, doktor prava i član Komisije Iustitia et Pax HBK: *Identitet i vrijednosti u RH i EU*
- 23. ožujka 2017. • **dr. IVO BANAC**, povjesničar, pisac i političar: *Da ni jedan duh ne luta svijetom: hrvatske podjele i pomirenja*
- 30. ožujka 2017. • **dr. IVICA RAGUŽ**, Katolički bogoslovni fakultet u Đakovu: *O kršćanskoj krjeposti: vrlo žena i vrlo muškarac*
- 6. travnja 2017. • **JANICA KOSTELIĆ**, državna tajnica za sport: *Odricanjem i žrtvom do uspjeha*

Sve navedene tribine održavaju se u Dvorani sv. Terezije Avilske u Požezi s početkom u 19:00 sati.

Radujemo se Vašem dolasku.

DRAGICA DVORAČEK, UMIROVLJENA DJELATNICA VELIČKOG DOMA ZA STARIJE I NEMOĆNE OSOBE

Važnost duhovne dimenzije u umirovljeničkom domu

Razgovarala: Ljiljana Marić • Snimio: Duško Mirković

Dragica Dvoraček, rođena Vojvodić, umirovljena djelatnica Doma za starije i nemoćne osobe u Velikoj i župljanka Župe sv. Augustina u Velikoj, imala je sreću da je od najranijeg djetinjstva bila odgajana u čvrstoj vjeri. Cijeli radni vijek, osim prva tri mjeseca rada, provela je u veličkom domu. Rođena je i odrasla u Biškupcima, u župi Stražeman. Udala se za Marka Dvoračeka s kojim je u braku rodila tri sina od kojih je najmlađi Ivan, nakon završenog građevinskog studija, otišao u salezijansku redovničku zajednicu.

* Tko je imao najviše utjecaja na izgradnju Vašeg vjerskog života?

- Naš otac, koji je bio i crkveni odbornik, bio je poseban u pitanju vjere. Naime, tada nije bilo uobičajeno da muškarci vode posebnu brigu o vjerskom odgoju djece što je on činio. On je mene i sestru prvi puta odveo i u Voćin. Tada sam imala devet godina. I od tada, osim kada sam bila trudna i nakon

porodaja, svake sam godine išla pješice u voćinsko svetište. Moja najranija sjećanja vezana su uz zornice, zatim uz svibanjske i listopadske pobožnosti. Obavezni su bili i odlasci na nedjeljne mise.

* Po čemu pamтите školske dane?

- U našu župu je za moga školovanja došao župnik Josip Devčić koji je posebno okupljao djecu i mlade; išli smo na razne izlete pa smo zbog toga imali i problema s vlastima. Posebno lijepu uspomenu nosim sa sakramenta svete potvrde koji sam primila u četvrtom razredu osnovne škole. Dobila sam čast da pozdravim blagopokojnog kardinala Kuharića jednom pjesmicom koju još i danas znam. Kardinala Kuharića pamtit ću po još jednoj posebnoj milosti. On je 29. 8. 1991. dolazio u Stražeman blagosloviti novi župni stan. Bila sam u devetom mjesecu trudnoće i stajala sam pred kućom sa svojom sverkvom u Biškupcima kroz koje je kardinal morao proći na putu prema Stražemanu. Vozio se u automobilu u pratnji hrvatske garde i kada me vidio, zaustavio je auto, otvorio prozor i rekao mi: "Majko, Bog te blagoslovi!" Bilo mi je neopisivo.

* S obzirom da ste radili u državnoj ustanovi, kako ste uspijevali prakticirati svoju vjeru?

- I nakon zapošljavanja nastavila sam ići na misu. Pojedinci su mi znali reći da se čude što djecu puštam na vjeronauk. U samoj ustanovi s još jednom djelatnicom, glavnom sestrom, uspjela sam svake godine organizirati veliku ispovijed za Božić i Uskrs, sve u tajnosti. Nakon što smo mi djelatnici otišli kući, dolazio je pokojni velički župnik Mirko Roginić u Dom i ispovijedao korisnike. I

bez telefona i bez mobitela mi smo sve to u tajnosti uspjeli organizirati. Smatram da je pokojni direktor znao da se to radi, ali nije ništa govorio. Imao je nećaka koji je bio svećenik pa mislim da se samo pravio da ne zna.

* Jesu li vam se neki korisnici obraćali s obzirom da su znali da ste praktična vjernica?

- Jesu. Kada smo dobili svoju državu, za velike ispovijedi dolazilo je po pet ili šest svećenika. Bio je jedan korisnik koji mi je rekao da se nije ispovjedio 50 godina i da ne zna kako se to radi. Ja sam rekla: "Samo vi otidite i pričajte što znate, a svećenik će pomoći da to dobro napravite." Bilo je još takvih slučajeva. Bilo je i djece koja su zvala i molila da pokušamo razgovarati s njihovim roditeljima kako bi se ispovjedili. Neki su zbog toga bili jako zahvalni. Malo tko je u našem Domu otišao bez bolesničkog pomažanja. Bilo je puno dirljivih trenutaka.

* Raditi u ustanovi za stare i nemoćne nije lako. Kako ste pronalazili snagu za rad s korisnicima?

- Uvijek sam dan započinjala molitvom kako bi mi Bog dao snage. Bilo je teških ljudskih sudbina. Vjerovala sam da će mi Bog i u takvim situacija pomoći i pokazati što mi je činiti. Posebno sam bila Bogu zahvalna kada sam mogla pomoći pri mirenju djece nekih naših korisnika.

* U Dom ste uveli brojne pobožnosti. Kome i za koje nakane mole korisnici?

- Uveli smo deveticu sv. Josipu, sv. Antunu, Majci Božjoj Veličkoj, blaženom Alojziju Stepincu. I nakon umirovljenja, svakog 10. u mjesecu odlazim u Dom kako bih se pridružila članovima molitvene zajednice i ići ću sve dok bl. Stepinac ne bude proglašen svetim iako je on za mene svetac oduvijek. Već sam zadobila mnoge milosti od njega. Redovno molimo za našu Biskupiju, za svećenike, za duhovna zvanja, za one koji su na hodočašćima, ali i za razne druge nakane jer su nam se ljudi znali obraćati da molimo za ozdravljenje ili rješenje nekih problema i slično.

* Kako Vi osobno prakticirate vjeru?

- Svakodnevno molim krunicu; već sam 37 godina članica žive krunice. Zatim svaki dan molim litanije bl. Alojziju Stepincu, često i zlatnu krunicu, obavljam prve petke od petog razreda osnovne škole. Svake srijede molim se sv. Josipu, a od nedavno subotom Presvetom Srcu Isusovu. Volim hodočasti, posebno pješice. Osim u Voćin, pješice idem u Kutjevo i u Stražeman. Bila sam na hodočašću u Rimu i Lurdu, a s korisnicima veličkog Doma obišla sam gotovo sva svetišta u Hrvatskoj. Posebno mi je dirljivo hodočašće starijih osoba u Voćin početkom lipnja koje je uveo naš otac biskup.

BISKUP PRIMIO VIROVITIČKE GIMNAZIJALCE

Upoznali se s poviješću katoličkog školstva u Požegi

U Biskupskom domu u Požegi biskup Antun Škvorčević primio je 9. veljače skupinu učenika Katoličke klasične gimnazije u Virovitici na čelu s ravnateljem Mariom Voronjeckim. To je glumačka skupina koja je stigla u Požegu kako bi pod vodstvom profesorice hrvatskog jezika Sunčane Voronjeckić u Dvorani sv. Terezije Avilske prikazala požeškim učenicima Katoličke gimnazije igrokaz „Lektirske patnje jednoga tinejdžera“ izveden za Božić na visokoj glumačkoj razini u virovitičkom kazalištu.

Biskup je učenicima prikazao povijest katoličkog školstva u Požegi, počevši od Gimnazije koju su 1699. osnovali isusovci i protumačio kako su katoličke škole Požeške biskupije, među njima i virovitička Klasična gimnazija na neki način nastavak tog povijesnog djela.

Kazao im je da su virovitički učenici u Požegi kod kuće, ne samo zbog toga što im je Biskupija osnivač, nego i zbog toga što su sastavnim dijelom onoga što se ovdje čini za mlade. Poveo ih je u crkvu sv. Lovre, istaknuvši kako je ona duhovno središte katoličkog školstva Požeške biskupije, obrazložio im njezino značenje kao gimnazijske i akademske crkve u 18. stoljeću te im predstavio njezine povijesno-kulturne

vrijednosti koje svjedoče o duhovnom identitetu kojem i oni pripadaju. Biskup je s učenicima posjetio i Povijesnu knjižnicu Požeške biskupije u kojoj se nalaze djela povezana s crkvenim prosvjetnim ustanovama koje su ovdje u prošlosti djelovale,

među njima i Orfanotrofij.

Učenici su posjetili i druge znamenitosti, te se nakon izvedene predstave u Dvorani sv. Terezije pridružili požeškim gimnazijalcima u njihovim školskim prostorima gdje im je priredn i domjenak.

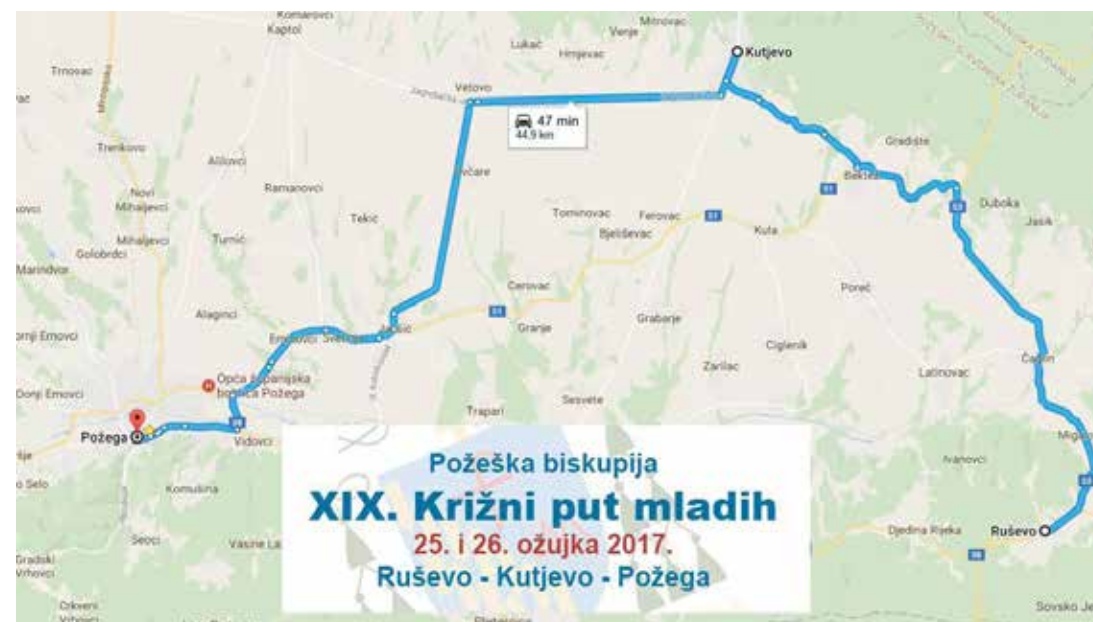
XIX. KRIZNI PUT MLADIH POŽEŠKE BISKUPIJE

Održat će se pod geslom »Krist – danas i uvijek, naša nada!«

Biskupijski križni put mladih, devetnaesti od utemeljenja Požeške biskupije, održat će se 25. i 26. ožujka na relaciji Ruševo - Kutjevo - Požega. Dužina puta iznosi 46 kilometra. Budući da se križni put odvija prigodom 20. obljetnice postojanja naše Biskupije, za geslo je odabran moto: *Krist – danas i uvijek, naša nada!*

Program križnoga puta započinje okupljanjem u subotu, 25. ožujka, u 8.00 sati u crkvi Uzašašća Isusovog u Ruševu, a završetak prvog dana je u Kutjevu s prigodnim programom i noćenjem u osnovnoj školi. U nedjelju 26. ožujka iz Kutjeva je polazak u 8:00 sati prema požeškoj Katedrali gdje će misno slaviti u 18:00 sati predvoditi biskup mons. dr. Antun Škvorčević.

Oni koji budu na križnom putu budu sudjelovali oba dana trebaju ponijeti vreću za spavanje i podmetač jer se noći u školskoj sportskoj dvorani. Treba ponijeti hranu za dva dana, zaštitu od kiše, rezervnu odjeću, ugodne cipele za hod i papuče za ulazak u školske prostorije. Križni put se ne odgađa zbog lošeg vremena! Svi zainteresirani neka se prijave u župnim uredima, a voditelji ili vjeroučitelji svoje će sudionike prijaviti najkasnije do 19. ožujka 2017. na broj 091/532 5319 ili na e-mail

adresu iva.certic@gmail.com. Voditelj skupine prilikom dolaska u Ruševo prijaviti će svoju župu i predati kotizaciju.

Katehetski ured i Povjerenstvo za mlade zahvaljuje svim župnicima onih župa kroz koje će križni put proći te za napor i trud koji će uložiti u organizaciji.

Povjerenstvo za mlade Požeške biskupije poziva mlade da se odazovu i odvažne na dva dana hoda s Kristom, a krizmanicima preporuča da se priključe drugoga dana zajedno s njihovim vjeroučiteljima. Prijave se primaju u župnim uredima.

Hrvatski branitelji žele zahvaliti sv. Ivanu Pavlu za sve što je učinio za Hrvatsku

Piše: Višnja Mikić

Osmerica branitelja iz Udruge dragovoljaca Domovinskog rata iz Nove Gradiške Arsen Granda, Ivan Jurasović, Željko Radošić, Željko Bakunić, Vladimir Balgač Alf, Branko Iskra, Željko Brčić i Alen Kocić Koc te Zadranin Nenad Marčina krenuli su 1. ožujka ove godine na pješачko hodočašće dugo 950 km; od Nove Gradiške preko Zagreba, Zadra, Splita i Ancone do Rima. Prije polaska, 17. veljače primio ih je i biskup Antun Škvorčević. Predsjednik Udruge Arsen Granda predstavio je biskupu samu ideju koja se rodila tijekom dosadašnjih hodočašća branitelja u Vukovar te su odlučili ovom žrtvom o 25. obljetnici međunarodnog priznanja neovisnosti Republike Hrvatske zahvaliti sv. Ivanu Pavlu II. što je to među prvima učinio te na različite načine, prvenstveno pastoralnim pohodima Hrvatskoj, očitovao svoju ljubav prema hrvatskom narodu. To hodočašće, istaknuo je Granda, želi biti i podsjetnik na sve poginule branitelje, civile i nestale u Domovinskom ratu koji su se svojom žrtvom ugradili u temelje naše domovine. Branitelji su biskupa izvijestili i o pripravama koje su proveli za hodočašće te o pomoći koju su im pružila Veleposlanstva Hrvatske pri Svetoj Stolici i Italiji. Istakli su i da se posebno raduju susretu s papom Franjom na generalnoj audijenciji na završetku njihova četrdesetodnevnog hodočašća. Pokazali su biskupu i darove koje će Papi uručiti; posebno izrađene drvene predmete i slavonsku narodnu nošnju.

Biskup je podsjetio branitelje kako je njihova plemenita zamisao povezana s velikom žrtvom koja uvijek donosi plod što su ponajbolje iskusili upravo u Domovinskom ratu. Istaknuo je kako net-

ko može pokušati i obezvrijediti njihovu žrtvu ili je pak podcijeniti, ali ona ne ovisi o tome što će se reći, već o tome koliko pojedinac u toj žrtvi pronalazi smisao. Osobito je naglasio kako mu je drago što branitelji hodočašte u Rim kao svojevrsna prethodnica Biskupijskom hodočašću prigodom 20. obljetnice Biskupije koju je utemeljio sv. Ivan Pavao II. rekavši da njihovo putovanje možemo gledati kao sastavni dio našega biskupijskog duhovnog dinamizma. Potaknuo ih je da poput brojnih hrvatskih hodočasnika na ovom putu budu tražitelji Božjeg lica, nastavljajući tako povijest hrvatskog hodočasničkog bogotražiteljstva koje spominje i Dante Alighieri u svojoj Božanstvenoj komediji.

Branitelji su upoznali biskupa s vođenjem dnevnika tijekom hodočašća koji će kasnije biti

objavljen kao i sa snimanjem dokumentarnog filma pod naslovom *Milijun koraka*, a koji će donijeti prikaz cijeloga hodočašća.

Biskup je braniteljima uručio krunice podsjetivši ih na važnost duhovne dimenzije hodočašća te im udijelio Božji blagoslov.

ANA GABRIĆ IZ RADOVANJA PRISJETILA SE UZNIČKIH DANA SVOGA OCA STJEPANA

Otac je bio na misi koju je Stepinac služio u svojoj ćeliji

Godine Drugog svjetskog rata i poraća nisu bile lake u Slavoniji, pa ni u selu Bebrini u kojem je početkom rata, 1941. godine, rođena Ana Grgić. Imala je svega tri mjeseca kad je otac Stjepan morao u vojsku. Kao i toliki drugi nevini domoljubi nazivan je ustašom, zlostavljan je, progonjen, na kraju zarobljen i zatvoren u kaznionicu Lepoglava. Slušala je Ana od bake i mame Kate da on nije kriv, ali bio je napadan zato što je volio Hrvatsku. Jedini mu je tračak svjetla u tim teškim uzničkim danima bila spoznaja da je u Lepoglavi nevin boravio i Alojzije Stepinac. Njegova blizina ga je snažila. Kad se otac vratio kući, Ana je imala 6 godina. Čula je od majke kako je otac pričao da je uspio biti na misi koju je u svojoj ćeliji služio Stepinac.

Sjeća se Ana da su ljudi, koje su njeni roditelji dobro poznavali, dolazili svake večeri, ispitivali majku Katu za oca Stjepana i sve ih tjerali van. Aninog brata gurnuli su u vodu pod valov uz bunar, a majku u potok, sve to u hladnim, kišnim, jesenskim večerima. Iako nisu bili krivi, trpjeli su, ali nisu mrzili. Otac Stjepan, shrvan ljudskom okrutnošću, preminuo je 1963. godine, a majka je, unatoč svemu što je prošla, doživjela starost od 82 godine.

Anina obitelj čuvala je tradiciju i narodnu baštinu; izrađivala puno ručnih radova. Ana se udala za supruga Pavu u Radovanje, župa Oriovac, gdje i danas živi s jednom od dvije kćerke. S ponosom pokazuje pune ormare ruha koje je sama izradila kao i njezina majka, baka i prabaka. Tu su peškiri, stolnjaci, ponjave, marame, više narodnih nošnji. Posebno je ponosna na prabakinu rubinu i njezine dvije vezenke.

Drago je Ani što tradicija nije pala u zaborav te se rado odazvala pozivu grupe žena kojima je u školi pokazivala kako se veze i izrađuje zlatovez.

Ana redovito moli. Osim Majci Božjoj, svakodnevno se moli i bl. Stepincu. Vjeruje da će on ubrzo biti proglašen svetim. Moli i za domovinu te za duhovna zvanja. U rodu već ima dva svećenika; daljnji je rođak s muževe strane mons. Mijo Gabrić, a s Anine Ljubiša Krmar. (Višnja Mikić)